

5. Шимановська–Діанич, Л. М., Шкробот, М. В., Бережна, Ю. Г., & Гнатенко, І. А. (2022). Стратегічні орієнтири в плануванні діяльності інноваційно активного підприємства в умовах удосконалення податкової політики, інвестиційних ризиків та управління змінами в знаннєвій економіці. *Формування ринкових відносин в Україні*, 1, 117-124.

6. Михайлов, А. М., Ільїн, В. Ю., Коцупатрий, М. М., Фурсіна, О. В., & Гнатенко І. А. (2021). Управління інноваційною економікою в контексті тренду сталого розвитку в рамках моделі інституціонально-матричної кластеризації в умовах адаптивного кадрового менеджменту, діджиталізації агропродовольчої сфери та адаптації до умов пандемії COVID-19. *Економічні горизонти*, 2 (17), 29–40.

УДК 338.24

Шабельник С. С., Капустін О. О., аспіранти
Полтавський державний аграрний університет

УПРАВЛІННЯ РОЗВИТКОМ ПОТЕНЦІАЛУ В ПІДПРИЄМНИЦТВІ: РОЛЬ ІННОВАЦІЙ ТА СУЧАСНОГО МЕНЕДЖМЕНТУ

У сучасному бізнес-середовищі підприємства стикаються з необхідністю постійного вдосконалення та адаптації до змін. Розвиток внутрішнього потенціалу стає ключовим фактором успішного функціонування компаній, а ефективне управління цим процесом визначає рівень їхньої конкурентоспроможності. Інноваційні підходи в менеджменті дозволяють не лише оптимізувати бізнес-процеси, а й створювати нові можливості для зростання та трансформації підприємств.

Формування стратегії розвитку потенціалу передбачає поєднання традиційних управлінських методів із сучасними технологічними рішеннями. Використання цифрових платформ для аналізу продуктивності, впровадження штучного інтелекту для прогнозування ризиків і автоматизація процесів прийняття рішень сприяють підвищенню ефективності організаційної структури. Водночас людський капітал залишається основним ресурсом підприємництва, а управління талантами та розвиток корпоративної культури відіграють вирішальну роль у формуванні інноваційної стратегії [1-3].

Стимулювання інновацій у межах підприємницької діяльності вимагає створення сприятливого середовища для генерації нових ідей. Гнучкі підходи до менеджменту, що включають адаптивне лідерство, горизонтальні структури управління та методології, сприяють ефективному використанню внутрішнього потенціалу організації. Важливим аспектом стає інтеграція

підприємств у відкриті інноваційні екосистеми, що передбачає активну співпрацю з науковими установами, стартапами та венчурними фондами.

Управління розвитком потенціалу також пов'язане з необхідністю прогнозування та адаптації до майбутніх викликів. Використання даних і аналітичних інструментів дозволяє компаніям швидше реагувати на зміни ринку та ухвалювати стратегічно важливі рішення. Інвестування в розвиток персоналу, створення можливостей для безперервного навчання та залучення співробітників до процесів прийняття рішень підвищують рівень залученості та мотивації.

Поєднання інноваційного мислення, ефективного управління та стратегічного розвитку потенціалу дозволяє підприємствам не лише зберігати свою позицію на ринку, а й створювати передумови для довгострокового успіху. Інновації та сучасні методи менеджменту відкривають нові можливості для підприємництва, сприяючи створенню стійких бізнес-моделей та економічного зростання [4-6].

Сучасний бізнес вимагає від підприємців постійного вдосконалення внутрішніх процесів, щоб бути конкурентоспроможними та успішно адаптуватися до швидко змінюваного ринкового середовища. Ключем до цього є правильне управління потенціалом організації, яке дозволяє ефективно використовувати ресурси, створювати нові можливості для зростання та забезпечувати стійкість на довгострокову перспективу. Інновації в управлінні відіграють критичну роль у забезпеченні таких можливостей, дозволяючи компаніям бути більш гнучкими та адаптивними до вимог часу.

Інноваційний менеджмент вимагає інтеграції новітніх технологій і підходів у стратегічне управління. Сучасні методи організації роботи, такі як гнучкі бізнес-моделі та інструменти для автоматизації та цифровізації, дають змогу підприємствам оптимізувати свої процеси. Вони дозволяють швидше реагувати на зміни, точніше прогнозувати потреби ринку та вчасно коригувати стратегії. Завдяки цьому, організації мають можливість не тільки зберігати свою ефективність, але й стати лідерами у своїй сфері.

Справжнім викликом для сучасного менеджменту є не тільки оптимізація бізнес-процесів, але й ефективне управління людським потенціалом. Компанії, що прагнуть до інновацій, повинні створювати середовище, яке сприяє розвитку творчого мислення, стимулює ініціативність працівників і заохочує до прийняття нових ідей. Підприємства, що інвестують у розвиток своїх співробітників, через навчання, наставництво та підтримку творчих ініціатив, здатні отримати від своїх команд найкращі результати.

Інновації також вимагають швидкої адаптації до нових викликів, таких як цифровізація, автоматизація та глобалізація ринків. Сучасний менеджмент має бути здатним впроваджувати технології та методи, що забезпечують постійну трансформацію організації. Такий процес включає в себе не тільки

технічні інструменти, а й перегляд культури управління, впровадження нових стандартів взаємодії в колективі, підвищення рівня комунікацій та співпраці між відділами.

Розвиток потенціалу підприємства через інноваційний менеджмент є багатогранним процесом. Це не лише вдосконалення бізнес-процесів і впровадження нових технологій, а й інтеграція нових управлінських принципів, що базуються на постійній трансформації, розвитку людського капіталу та створенні стійких конкурентних переваг. Тільки підприємства, які вміють ефективно управляти своїм потенціалом, сприяти розвитку інновацій і адаптуватися до змін, можуть досягти успіху в сучасному швидко змінюваному світі.

Література

1. Левіт, О. О. (2024). Структура інтелектуального капіталу сучасних інжинірингових сервісів. Наукові праці Міжрегіональної Академії управління персоналом. Економічні науки, (2 (74)), 53-59.
2. Гнатенко, І. А., Янечко, С. В., & Василенко, С. О. (2024). Фінансове забезпечення інноваційних інфраструктурних елементів в системі економіки знань. In Імперативи економічного зростання в контексті реалізації Глобальних цілей сталого розвитку. Київський національний університет технологій та дизайну.
3. Капранов, М. А., & Шаталов, А. С. (2024). Вплив креативності мислення на розвиток інноваційного підприємництва. Економіка і організація управління, 142-152.
4. Овечкіна, О. А., Гнатенко, І. А., & Клименчукова, Н. С. (2022). Приховані проблеми податкового менеджменту підприємств як інституціональних мікроекономічних суб'єктів. Формування ринкових відносин в Україні, 5, 101-109.
5. Мягких, І. М., Гнатенко, І. А., & Левченко, В. В. (2024). Пріоритетні напрями оновлення інституціонального середовища інноваційного розвитку промисловості України. In Імперативи економічного зростання в контексті реалізації Глобальних цілей сталого розвитку. Київський національний університет технологій та дизайну.
6. Яківченко, А. М. (2023). Механізм інноваційного маркетингу промислового підприємства у повоєнний період. Підприємництво та інновації, (26), 63-69.